

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४९०/११३ (पु.३)

ग्रंथ नाम

शांति वेजय.

विषय

कथा - उपार्ण.

①

श्री गणेशाय नमः ॥ १ ॥ अतिवादिवादीदसरापातनासण ॥
सर्वद्विवाग्नि सौव्यकारण ॥ त्यांतही श्रोतियाचे स्मरण ॥ सभा
म्यपूर्ण भासती ॥ १ ॥ सर्वांस समान निशापती ॥ परि
चकोर आधीच वृत्त होती ॥ ते विभक्त कथा वाचितां पु
ती ॥ श्रवण दिसेनी सभा ॥ २ ॥ किंवा हाडी मीळां ने
बहुफार ॥ त्यांत वरस येवना न थोर ॥ किंवा कासी
उगवतां दिनकरा ॥ कर्म उणा आधीच विकसिती ॥ ३ ॥
देख नातरि उंबरी मेघ वळला ॥ आधीच पुहोती चात
क ॥ किं पुण्याचा मकरंद देख ॥ अमर आधीच सेविती ॥
४ ॥ नातरि करितां पुण्या हवाच ना ॥ आधी गणपतीचे
होय पूजन ॥ किं शें करे वाटितां चौदार ने ॥ आधिदि
धला मान विष्णू सी ॥ ५ ॥ ते विभक्त कथारस उत्पत्ती

(18)
वादिनासभाज्यावेपंती॥॥श्रवणआधीचहसुहोती॥॥
ऐसेमजप्रतीवाटते॥६॥यवंज्ञानेंद्रियातवारिष्टश्रवण॥
त्यासिकरावीकर्णभूषणें॥॥नरिभक्तकथाआमोत्यरत्ने॥
कंकेंकोंदणहेमतगटो॥७॥श्रवणजाडिथांहोममना॥म
नपाठवीनिजेध्यान॥॥मगसाक्षात्कारसिधेवोनि॥॥होयवि
ज्ञानसाधक॥८॥सगुणसाकारकुंडलेंबळोनी॥॥लेवठंश्रो
तियाचेकण॥॥जेसिधांतज्ञानेववित्रपणी॥॥ज्ञानप्रकारोंत
ळयती॥९॥मगसंतुष्टहोवोनिरुक्तीणीरमण॥॥अक्षयदेई
लवरदान॥॥जेवर्णनविजयतावेगुण॥॥कामनाहेंविधा
रयली॥१०॥अतांऐकाभाविकप्रेमळ॥॥कथापुढतीव
हुरसाळ॥॥केवीरासिभेटोनिघननीळ॥॥आलेतात्काळ
मंदिरा॥११॥मागेंगाजिलेमातेने॥॥तेव्हातीसहोतेअज्ञान
पण॥॥जाहलीयाश्रीरामदेरीन॥॥समाधानमाहलेकी॥१२॥

(18)

करी तहोती सासरवास ॥ ते कांहीच न बोळतयास ॥ कृपा करीता
जाहजाजगन्नीवास ॥ अरिष्ट निरसे सर्व ही ॥ १३ ॥ रायाची कृ
पा होतां चिजाण ॥ तया सिमानती प्रधाना ॥ किंसासु सअवडती
असलीसुन ॥ १४ ॥ तरी जो कहे कृपा करीती ॥ १४ ॥ के श्रीगुरु कृ
पा होतां चिजाण ॥ तया सिन बाधो जन्ममरण ॥ किं सरस्यली जा
हली यां प्रसन्न ॥ पाषांडी वाट न पाळती ॥ १५ ॥ यासी सुधारस
नोध जाण तरि रोग न बाधी या जगोन ॥ कां प्रसन्न असतां ग
जवदनु ॥ नये विद्याया धास ॥ १६ ॥ ते विकृपा करितां अयोध्याधी
री ॥ मातान करी सासरवास ॥ दिय ज्ञान होवो निवीस ॥ हरि
भजनासी विनटली ॥ १७ ॥ उदास होवो निअंतरी ॥ संसारी राह
टलोकाचारी ॥ नामस्मरण निरंतरी ॥ सप्रेम भक्ति करीतसे ॥
१८ ॥ अन्नवस्त्रधरी नसता ॥ मनात कांही न बाटे चिंता ॥ कबीरा
जी स्त्री धतिव्रता ॥ सैते अनुसये सारिखी ॥ १९ ॥ दीपका आणि

प्रकाश ल्योती ॥ अभिभूयणो सदां आसती ॥ कांअक्षरआणिअ
 र्थनिश्चीति ॥ द्विनचित्तोनघउत्था ॥ २० ॥ किंचपुकाआणिसेधजा ॥
 दोहीनांदती अक्यपण ॥ तेवि कबीरकांतादोघेजण ॥ येकाचित्तैव
 र्त्तती ॥ २१ ॥ कांगोरी साखरजुयेरिती ॥ वेगळेपणें कदानवृत्ती ॥ की
 सि सातु टतांवाढतां रिती ॥ कळातैसीचहोतसे ॥ २२ ॥ तेविकबीरये
 वो निसंसारसी ॥ सुखडुखै मानी सरसी ॥ कांतागोयनयाअसी ॥
 निजमानसी आकळोनी ॥ २३ ॥ तजभक्तिज्ञानवेराग्यपुनकी ॥ ति
 व्यापोटी गर्भसंभवला ॥ नवनास होताचितीजला ॥ पुत्रजाहवा
 कबीरसी ॥ २४ ॥ तोउपजतां विवेराग्यसी ॥ सुचित्वउपणेअसेनि
 र्मळ ॥ उदारज्ञानी निश्चयअटळ ॥ नाहीतळमळचितीसी ॥ २५ ॥
 बारादिवसहोताचिजाण ॥ कमालटेविलेनामाभिधाना ॥ ओको
 विपितियाचें कीर्तन ॥ तैसेचभजनकरीतसे ॥ २६ ॥ सातावरु
 षानयेतांजाण ॥ पितियासिनम्रबोले कवन ॥ सणेद्वारकेसी

जा वया कारणें ॥ असा देणे मज जागी ॥ २७ ॥ ऐकोनि पुत्राचें वच
न ॥ कवीर बोळिला या कारणें ॥ एणें तूं आपुलें मनोरथ पूर्ण ॥ क
रोनियेथी सत्वर ॥ २८ ॥ लाहन वय असतां जाण ॥ करु इतीतीती
टण ॥ हे देखोनि कवीराचें मन ॥ उहास युक्त तेथ वी ॥ २९ ॥
जैसा राजियाचा निज बाळ ॥ जितुं देखतीस मंडळ ॥ पितिया
सिंहरूप तेवेलें ॥ तैसें वाटलें कवीरासी ॥ ३० ॥ किंचंद्रमा देखो
नि कळा युक्त ॥ सागरासिखास वाटे भरित ॥ तेविक नाळ बाळ
तीर्थी सिजात ॥ कवीर भक्त अनंद गा ॥ ३१ ॥ किंतां उव करितांग
ज्या नन ॥ अनंदे गले पंचवदना ॥ की परखती ऐकोनि गायन ॥ कम
लो झव संतोषे ॥ ३२ ॥ तेविं पुत्र देखोनि बेराग्य भरित ॥ उभयतां जा
हती हर्ष युक्त ॥ नमस्कार करोनित्वरित ॥ कमाळ भक्त चालिला ॥
३३ ॥ मार्ग चालितां सुपंधी ॥ मुखी गात ना ना कीर्ति ॥ लज्या
मानलो कि कस्तुरी ॥ नयेचि ती नयाया ॥ ३४ ॥ नावडे वस्त्र आ
णि भूषण ॥ रसने सि नावडे अन्न ॥ नावडे दांभी क राज दर्श

श्रीरामभजनावांचोनी॥३५॥ कबीरपुत्रकमालभक्त॥ असें जा ॥
गतीलोकसमस्त॥ मगरासिजातांसा मोरायेत॥ ओंकोनिमाननिज ॥
कणी॥३६॥ जैसाब्रह्मपुत्रनारदकृषी॥ कीर्तननिष्ठआहिर्निसी॥ ते ॥
साचकमालदिवसनिसी॥ रामभजनासेविनटला॥३७॥ यामरा ॥
सीदेखोनिजन॥ गायंतनेतीसमानकरुना॥ येकराभीतेथेंराहो ॥
ना॥ हरीकीर्तनकरितसे॥३८॥ यापरीतोविशनास्तुती॥ द्वारके ॥
सिगैलासत्यरगती॥ तोपुढेदेखिलेंतीर्थमोमती॥ अनुतापचित्री ॥
जाहला॥३९॥ अनुतापवीणतीथांठण॥ नरिव्यर्थचिवरसारकेली ॥
जाण॥ पोटीनसतांपुत्रसंतान॥ नरिकासयावतनसाधावें॥४०॥
द्रव्यनसतांकांहीपदरी॥ नरिव्यर्थकांजावेंबाजारी॥ चित्रीप्रे ॥
मनसेजरी॥ कासयाकीर्तनकरावें॥४१॥ मीठेविनरांधिलें ॥
अन्म॥ रुचिनयेचित्थाकारणें॥ कींकृपणाचेंधनासत्यात्री ॥
जाणनपडेची॥४२॥ शौर्यतेजक्षेत्रियासनसतां॥ कासि ॥
याशस्त्रबागवाबेंवृथा॥ किंकृपणासीमैत्रीलावितो॥ सो ॥

(38)

पुत्र

ख्यसर्वथां न पवेची ॥ ४३ ॥ गायत्री मंत्र जपतां जाण ॥ कासया
सणावें आसण ॥ किअळंकार घालने संपूर्ण ॥ परिगळ सरी
वोण व्यर्थची ॥ ४४ ॥ तर्कज्ञान नसतां पोटी ॥ आणिव्यर्थचिकळा
चोसकी ॥ किंभूत दयेवीण मोटी ॥ ज्ञान वटवटी कासया ॥ ४५ ॥
किं ईश्वर कृपानसतां जाण ॥ वायाचिकेळें कवित्व लेखन ॥ तेवि
अनुताप नवतां पूर्ण ॥ तीर्थीटण कळेना ॥ ४६ ॥ कामक्रोधमद
मछरा ॥ हे दोष देहीच उधरी ॥ अनुताप नसतां सागरा ॥ तीर्थी
नाहतां न जाती ॥ ४७ ॥ असोकवीर भुल्ले अवसरी ॥ उभाटाको
निते अवसरी ॥ नमस्कार घालने अवसरी ॥ वंदन करी निजपे
में ॥ ४८ ॥ मगज्यात प्रवेशी ॥ करिता जाहला सचैव स्नान ॥ ह
णें गंगे मम दोष निरस्त ॥ जन्ममरण खंडावे ॥ ४९ ॥ यापरी करी
नियां स्नान ॥ द्वादश टिजे गोपीचंदन ॥ नावो निगळा तुळसीभू
षण ॥ धात्री ताजाइ आने धवां ॥ ५० ॥ ध्यानात आणोनि ॥ द्वादश
कीनाथ ॥ मानस पूजा केळी त्वरिता ॥ मग दर्शनास राउ लाता ॥

१०॥

(५)

७६

जातसे न्यरित निज प्रेमें ॥ ५१ ॥ महाद्वारा सीमे वोनि ॥ सत्वर
घात लें लोटांगण ॥ मग अंतर गाभिया लनि घोन ॥ श्री कृष्ण
चरण बंदिले ॥ ५२ ॥ नेत्र उघड़ो नि सप्रेम युक्ती ॥ ध्यानात आणो
नि श्री कृष्ण मूर्ती ॥ सुखी गावोनि नाम कीर्ती ॥ मंगल अर्ती पै केली
॥ ५३ ॥ यापरी तो कमा लभ की ॥ पातु र्मसुराहि का द्वार केत ॥ नित्य
हरी चै गुण वर्णित ॥ कसो नैक वित् निज प्रेमें ॥ ५४ ॥ साम कथीनि
ज प्रेमें ॥ त्रिकाळ देवा बंदरीन ॥ पातु र्मसु लोट तां पूर्ण ॥ निघे स
त्वर ॥ ५५ ॥ नमस्कारे निरुण जो उरुति ॥ लोटांगण घात ले निज
प्रीती ॥ हृण देवा पुन्य मागुत ॥ दूर नै निज प्रीती देईते ॥ ५६ ॥ ऐसे
हृण वोनि ते अवसरी ॥ तेथोनि ते पाका ते अवसरी ॥ पागी जाता
चित्र कोट नगरी ॥ देखोनि भीलरी प्रवेश ना ॥ ५७ ॥ तेथें विष्णु
दास सावकार ॥ परम भाविक होना उदार ॥ ध्याने ये वोनि नम
स्कार ॥ घात ला सत्वर निज प्रीती ॥ ५८ ॥ हो वोनि या अर्ज भरि
ता ॥ धरा सिने ला कना लभ की ॥ चरण धुवोनि सप्रेम युक्ती ॥

अ० ६

तेथोनि

७६

भोजन त्वरितया तले ॥ ५१ ॥ रात्रि मांडिलें हरि कीर्तन ॥ गावी चें सं
पूर्ण मिळाले जन ॥ सत्रे मयुक्त करितां श्रवण ॥ नटसु होवो निरा
हिला ॥ ५२ ॥ सावकार विचारी निज मानसी ॥ मणे आतां काय था
वे यासी ॥ उटे जाडिल्या ब्रह्माचारसी ॥ न ये विनासित याच्या ॥
५३ ॥ येक हिरा होलां भांडार मंडी ॥ त्वरे अणो निलवला ही ॥ कमाळा
सिबें सविले बाई ॥ ठेविना पाहीत याचे ॥ ५४ ॥ मणे ह्या हळू रत्न ज्यो
ति ॥ प्रकाशो लोपे लोपे दीपक ज्योती ॥ परासि जावो निसत्वरानी ॥
सदनासी प्रिति वेवाची ॥ ५५ ॥ निराला काळी वेवितां समोर ॥ तरि
न पडे अंधकार ॥ कमान मणे मजवर ॥ कोपेल कधी अनुता
पें ॥ ५६ ॥ हिरागारा अभाकारणे ॥ दुष्टा ससार दीसती जाण ॥ तु
ष्टी का सया अपह करेन ॥ मज कारणे देत सां ॥ ५७ ॥ द्रव्य अपा
वें ॥ ५८ ॥ सणासी ॥ हिरे रत्ने रुप वरासी ॥ अनदान भूत मात्रा
सि ॥ लूं जाणसी विवक्षणा ॥ ५९ ॥ कोल्हाटी भांड नटनागरा ॥ या
सि अंगा वरी लया वाउनार ॥ अनुष्टानी जे पवित्र नर ॥ सिदा साहि

त्यासि द्यावें ॥६७॥ श्रीपादासिमिष्टानभोजन ॥ काषायवस्त्र
द्यावें कुपीन ॥ अक्षी उदास वेष्टा वजन ॥ संतुष्ट मने सर्वदा ॥६८॥
कांही इच्छित न सतां मानसी ॥ बळे चिहिरा काशिया देसी ॥ पक्षा
न वा ठावें ॥ धाडियासी ॥ तें क्षधार्ति यासि कांन द्यावें ॥६९॥ सा
गरी वर्षला महाधना ॥ परिचाउना होत्या कारणे ॥ तेवितुं व्यर्थ म
ज लागेन ॥ हिरा आणे निदी धरणा ॥ ७० ॥ ऐसें बोले कमाळ भक्त ॥
साव कारघाली दडवना ॥ कोपीने चेपदरी चरित ॥ यासि न कळ
ले बांधिळा ॥७१॥ तेथोनि सचरउ गोनि ॥ परतोनि आला आनंद
चनी ॥ निज मंदिरासि ये गोनि ॥ लागला चरणी कबीराचे ॥७२॥ उ
ठेवे गोनि हिरालाल ॥ वर्तमान सांगे पुत्र कमाळ ॥ ओं कोनि कबीरा
हो न्याय कुळ ॥ पडिला ताकाळ मुर्छित ॥७३॥ चिंती अनु
ताप जाहला पूर्ण ॥ दीर्घ स्मरी करी रुदन ॥ तों कांता बाहेर येवोन
धरिते चरण पतीचे ॥७४॥ कबीरासि स्वणे पतिवृता ॥ अज
कासया कक्षी होता ॥ काया वेपरी न देखे निआता ॥ अनुताप

(58)

चिता वाट ॥ ७५ ॥ पुत्रा कडे घाठ करुनी ॥ कांते सितांगेत ये
क्षणी ॥ आजि आपुला वंश बुडोनि ॥ गेला असे वाटतसे ॥ ७६ ॥
कमल आपुला पुत्र खरा ॥ नाम विकोनि आणिला हिरा ॥ धुणो निवृत्ता
जिदु खसागरा ॥ पडिलो जाण निजकाते ॥ ७७ ॥ कंस्तरी वित्तरी
निवाजारी ॥ राख घेतली जेसी पदरी ॥ किं निपुण शास्त्रज्ञ दवरो
निदुरी ॥ मातंग घरी आणिला ॥ ७८ ॥ किं भागीरथीची कुपी उ
बडोनि ॥ रत्नक सोदणीचे घेतले पाणी ॥ कीर्तिरवासी दवरो निमं
द्विरीडनी ॥ तत्कर आणोनि विसविला ॥ ७९ ॥ किं साजो निविष्टुड
पासना ॥ स्मशानी केले बेताळ साधना ॥ कां वेदांताचे पुस्तक देवो
नि ॥ कोक वाखाचि घेतले ॥ ८० ॥ देवो निमळ यानित चंदन ॥ त्या
च्या पालवें घेतले हिमण ॥ किं कुटिलास सेजार देउन ॥ तपोध
न दवडिले ॥ ८१ ॥ नातरि उच्चैश्रवा देवो निसाचारा ॥ रत्नकापा सो
नि घेतला खरा ॥ किं सुधारस देवो नीपरिकरा ॥ ताक पात्री घेत
ले ॥ ८२ ॥ तेवि निजपुत्राने कामिनी ॥ विपरीत केले वाटे मनी ॥ रा
मनाम विक्रय करुनि ॥ हिरा घेवोनि आला जो ॥ ८३ ॥ क्षणवो निड

तुनव वाट ले मनी ॥ सुखी ये वो निपडि को धरणी ॥ औ को निपडि नि
 याची वाणी ॥ कमाळ तेथो नि निघाळा ॥ ८४ ॥ परतो नि सावकारा पा
 सी ॥ जावो नि हि रादि धळा त्या सी ॥ मागती ये वो नि घरासि ॥ माता पि
 ति या सी वंदि ले ॥ ८५ ॥ सांगीत लास कळवतांत ॥ औ को नि अल्हाद
 (युक्त) ॥ जे विसिष्य होता विवि रक्त ॥ मङ्गल नाथ संतोषती ॥ ८६ ॥ को अ
 ग्य बाळ देखो नि नयनी ॥ हरुषे को संडे नि ज जननी ॥ कांठ रुक्
 अंकुशाचा प्रताप देखोनी ॥ श्री राम मनी संतोषी ॥ ८७ ॥ ते वि
 उपाधीरहीत देखोनि ॥ कमाळ आगते निक्षणी ॥ त्याने मी वा
 लो नि चरणी ॥ राम भजनी विनटणी ॥ ८८ ॥ तव कोण्डे ये के अवस
 री ॥ पिळो नि संत मां दीवरी ॥ तीर्थ वासीने अवसरि ॥ आले घरी
 कबीराचे ॥ ८९ ॥ प्रहर रात्र होता विजाण ॥ घरासि आले साधू न
 न ॥ उभय तां पुढें होउन ॥ केले न मन साहांग ॥ ९० ॥ बैसावरी
 सिते अवसरि ॥ बास्या आणि जासत्यरि ॥ कमाळ संता सि विनंती
 करी ॥ बैसावरी स्वामियां ॥ ९१ ॥ संत देखोनि यां जाण ॥ हरुष वाट
 ला नि धा जणा ॥ जे विसन कादिक देखो नि नयना ॥ रात्री राम जाअ

60

रा

अनंद॥ १२॥ किं बहुदिवसपडिजेअवर्षण॥ मगवर्षजात्रैसाआ
रधन॥ सुखीजाहलेंप्रज्याजन॥ तैसेवाटलेंकवीरासी॥ १३॥ रोगी
यासपाजिजासुधारस॥ किंस्नेहसूत्रघातितां दीपकास॥ सोज्व
ळदिसेनिजतेज॥ १४॥ कीकीर्तनऐकोनिस्वानंदभरित॥ अनंदेजो
लतीप्रेमळभक्त॥ किंअशोकवनीभेटतांहुनंत॥ स्वानंदभरित
जेनकात्मजा॥ १५॥ तेविसंतदेखांनिजदृष्टीसी॥ हरुषवाटजा
कवीसी॥ येकांतीजावेनिजिजकांतेरी॥ हाणेभोजनसंतासियाजा
वें॥ १६॥ हेवैष्णवभक्ततीर्थवासी॥ आलेआपुल्याधरासी॥ तंदिरी
जातांउपवासी॥ तरिहाणिसत्वासीहाई॥ १७॥ घरीतिजभरिन
सेअन्न॥ संकटपडिजेदारुण॥ असेऐकोनियांवचन॥ कांबोळि
लीतीऐका॥ १८॥ कवीरासबोलेप्राणनाथ॥ कांहीउपायन
दिसेआतां॥ सेजास्यापासीउसण्यासजातां॥ तरितेसर्वथानेदि
ती॥ १९॥ अन्नविकतयेउनवाजारी॥ तरिद्रव्यनाहीआपुलेपद
री॥ तरिपुत्रासिधेबोनिबरोबरी॥ जावेंबोरीकरावया॥ २०॥
सामोग्रीअसेलेंसंस्पर्ण॥ त्यावाणीयावेंकोडावेडकाना॥ बोरीक
सेनिआणावेंअन्न॥ धाजावेंभोजनसंतासी॥ २१॥ अवश्यस्पर्णो

ना

निक बीरभक्त ॥ असी लताचेतवी साधाते ॥ पाहारयेउन कमाळभक्त
निघेत्यरितळगवगे ॥ २ ॥ सत्वरबाजारासियेउनि ॥ बाणिघाचेंफो
डिलेंडुकान ॥ निजपुत्रासआंतधागेन ॥ आपणबाहेरनाहिला ॥ ३ ॥
रात्रजाहलीदोनप्रहर ॥ वाणीयासनिद्रा लागली ॥ बौराबाहोनिपु
त्रासिसोंगेकबीर ॥ कार्यसत्वरसाधावें ॥ ४ ॥ कमाळविलोकोडुका
नासी ॥ तोदृष्टीसदेखिलाइयरासी ॥ नस्त्रभूषणेनिजनयनासी
देखोनिमानसीकटाळला ॥ ५ ॥ नमकणीकतांडुळ ॥ आणिगुळ ॥
वाळधृतशर्कराघेउनिसकळ ॥ बाहेरदिथंतीताळाळ ॥ कबीरपा
सीतेधवां ॥ ६ ॥ हुळदीहिंगडिरनवणी ॥ राखापत्रेंसर्वघेउन ॥ सेता
सिपाहिजेजितकेंअन्न ॥ तिउकेविदिथलेंबाहेरी ॥ ७ ॥ गंगेचेंपाणीदेखो
निबहुत ॥ जवळिगेनातृषाकांत ॥ ताहनेपुरतेंपाणीत्वरित ॥ घेवोनि
निघेत्यारित ॥ ८ ॥ कांपात्रीअन्नवाढिलेंबहुत ॥ परिष्कधाथीपोटा
पुरतेंचरवाल ॥ कीकरतळक्षिक्षासुन्यासीकरित ॥ तेग्रासावोंपो
निनघेती ॥ ९ ॥ किंकीर्तनऐकोनिवेष्टावभक्त ॥ दोषटाकोनि
सहुणधेत ॥ किंराजहंसवैसोनिवाणिघांत ॥ क्षीरवसेबिनानि

७४
४३० नि॥ ११॥ बाहेर निघावें जों त्वरित ॥ तो विचार आठव ॥ कामना त
वाणी तो जाहला निद्रिस्त ॥ सावध चरित करावा ॥ १२ ॥ दुश्चितपणे
निजे लावें री ॥ त्या सिअकस्मात मारिलें जरी ॥ कां मागे भल त्यासी
निहा करी ॥ तरि न कंठ घोरि पडे लतो ॥ १३ ॥ रणी पडे ल त्या पाठी जाग
लां ॥ कां दुश्चितपणे चारी करितां ॥ नाद त्या घरासि अग लावितो ॥ ल
रि न कंठ घोरि पडे लतो ॥ १४ ॥ तरि आपण वेष्टाव भक्त ॥ पाप पुण्य मना
सि कळत ॥ वाणी या ससावध करी निश्चित ॥ जावें चरित पळे नि ॥ १५ ॥
मग धैर्य धरोनियां पोटी ॥ जवळ पातळा उठा उठी ॥ वाणियाची पा
उथा पटी ॥ स्मरणे सावध सेई असावें ॥ १६ ॥ असीत स्वर दोघे जण ॥
मागे निकोडिलें डुकान ॥ जातो सामुग्री द्येवोन ॥ लुसा कारणे
कळोद्या ॥ १७ ॥ वाणी बैसला उठोनी ॥ मग पळता जाहला त्वरे
करुनी ॥ छिद्रा जुनि निघतां त येक्षणी ॥ तेचि चरण दाही धरि यवे
१८ ॥ नाभि पर्यंत बाहेर गेला ॥ तो अकस्मात सावकारें धरि ला ॥ जैसा
मग पळतां कासा पडला ॥ पारधी याच्या बनाव ॥ १९ ॥ किमान सस

(४)

खरोवरी राज हंस गेला ॥ तो स साण्यानें अवचितें धारला ॥ किं नळि
 कायें त्रिसापड ॥ राव जे सा निज भ्रांती ॥ २० ॥ कांय कव्यू हरची केर
 वपाळ ॥ या न सांपड ला सुभ देवा वाळ ॥ किं पुष्प वटिके त कोकिळ ॥
 धरिलें जे सें हिंसकें ॥ २१ ॥ ते विं क माल पळ तां व ब लाही ॥ वाणी या
 ने वो टो नि धरि ला पाई ॥ मग क मान वाळ ते समई ॥ पति या सि
 काय बो उत ॥ २२ ॥ सणे स्या मि का र्ग सि वा यु सुत ॥ ने तां द्रोणाणी
 री सत्त्व रित्त पर्वत ॥ वांटे सि विं धो नि पा डे ला भर घें ॥ ते सें चि जा ह ले आपु
 णा सी ॥ २३ ॥ आतां वाणी वांटे र ये डनी ॥ वाजारी करी लशें स्व ध्वनी
 नगर वा सी लोक अ कोनी ॥ धनी पा ने सी धा वोनी पा ह व पा ॥ २४ ॥
 आपण गा वी चे ल स्करा ॥ सर्व पा ण ती ना री मरा ॥ तरि छे दो नि या मा
 से सिरा ॥ जा वें सत्त्व र मंदि रा ॥ २५ ॥ मा या म म ता ध रा न म नी ॥ तरि नि ज
 सत्वा ची हाई उ हा णी ॥ बोरी ची मा त अ को नि का नी ॥ संत स ज्जन न ब स
 ती ॥ २६ ॥ जा र णी ची का नि अ को नि मा त ॥ पा नि धु ता जे शा उ वो नि जा त
 किं मा तें ग ये तां मं दि रा त ॥ वा स्त्रि श पं डित न रा ह ती ॥ २७ ॥ किं स
 हु र ची नि दा अ को नि का नी ॥ स शान उ ठ नी ते थो नी ॥ ने कि बो री ची

८०

४१ कोण नीगाय ॥ अनुसये ऐसी नदिसे माय त्रिभुवनया बाहं डनां ॥ २० ॥
 चंद्राऐसें ब्रह्मा मान ॥ गगनीनक्षत्रें ॥ दिसती कोण किंदें त्व वंशी बळी
 हुन ॥ दाता उदारनसे की ॥ ३९ ॥ की वात्सि का ॥ सा आत्मबुद्धिने ॥ ५४ ॥
 थि लिहीतां कवी कोण ॥ किं मारुती ऐसा वाभर जाण ॥ धुडितां त्रिभु
 वनदिसेना ॥ ४० ॥ असो बहुबोले नि काय काज ॥ ध्यावी उपमा त्या सी
 साजे कवीरा ऐसा भक्त राज ॥ धुडितां मज दिसेना ॥ ५४ ॥ सामो ग्री
 ठे बोनि धरणी सी ॥ सीर दिधले जां ते पासी ॥ मोह दाटो निज माये
 सी अभ्रनयनी लोटले ॥ ४२ ॥ एणवा तू दैवा कगळा संत कारणी देह
 लाविला ॥ संसारी येवोनि श्रीराम जो ॥ गा उधार केळा वंशाचा ॥ ४३ ॥
 सें सणो नि निज कांता ॥ धैर्य बळे ज वळिले चिंता ॥ साहित्य येवोनि न
 चेतो ॥ स्वयं कासी निघाळी ॥ ४४ ॥ नवविधारा धो नि पक्षां नें ॥ संता सि
 धा तळे पक्षां न ॥ सणें धन्य आजि वास्तु दिन ॥ देखि ते चरण संताच ॥ ४५ ॥
 नृणासन घालोनि ते अवसरी ॥ कवीर संताची सेवा करी ॥ तो उदया सिपा
 मलात मारी ॥ साधु सुड करी उठिले ॥ ४६ ॥ प्रातः स्मरण जाहलियां ॥

नातीउगेनि संतसाधु ॥ २८ ॥ तरिआनां अकृपा विष्णुभक्ता ॥ गांनिसा
 गरासहुणभारना ॥ २९ ॥ जोनिसर्वमायाममता सीरछेदी निजहस्ते ॥ २९ ॥
 ७ ॥ ओकोनिपुत्राचीवचनोक्ती कबीरसंतोषोनिनिजचिन्ती असिउताये
 वोनिहाती सिरकापोनिघेतले ॥ ३० ॥ सामोत्रीचीमोटडचलोनि घरा
 नेलात्वरकरोनि कांतेपासीजावोन वर्तमानसांगीतले ॥ ३१ ॥ कबीरा
 चेथैर्यसागतांभीती कुंटितजोहडीसकळमती दृष्टानबो जोनिमहीपती
 श्रोतियाप्रतीबोलता ॥ ३२ ॥ जेनिश्रियाकायासंदिरासी पाहुणेआलेके
 लासवासी नरमांसमोगतां जनासी निजपुत्रासीदीधले ॥ ३३ ॥ तेले
 चिकेलेवैष्णववीरं हाहीदृष्टांतयेथे पुरे भीयाकासिछळिलेपार्यती
 वरें सणबोनिपुत्रायेयला ॥ ३४ ॥ सतांमोगतांभोजन निजवाळयाधे
 लाकबीरानें सणबोनिउपमादिसतिगोण चतुरसर्वज्ञजाणती ॥ ३५ ॥
 पृथ्वीअसंधनवटकोण कीआकाशाचेंथोरवाउपण अश्वत्थाअसें
 पूज्यमान वृक्षकोटोनिपाहवा ॥ ३६ ॥ गरुडाअसापक्षीधुंडिता किंभागी
 रथीअसीकोणसरिता सिंधुहोनिस्खोलपाहतां सरोवरजेणता
 दिसेना ॥ ३७ ॥ कल्पतरुअसाफळकाय किंकासधेनुअसीवरिष्ठ

जा लिया जाण ॥ स्नानासगेले वैष्णव जन ॥ इकडे बाहेर येउन वा
णीयाने बंखनादके लांकी ॥ ४७ ॥ बोवये को न सळ ओक ॥ धावोनि आ
ले ताका लांकी ॥ तस्कराज वळये वोनि देख ॥ पाहते जाहते तेथ वां ॥ ४८ ॥
णती शी रेचनेले कापुन ॥ आतां या सिवोळ रवे कोण ॥ वाणिया सिवो
लनी वचन तुसें चित्रा कन विचित्र ॥ ४९ ॥ तस्करी मारो मने लाचोर ॥ तुज
रक्षिले सर्वेश्वरें ॥ नाहीत विघ्न वरे ॥ अले होतें येकां ॥ ५० ॥ नव
ळि द्रव्य अस तां पाहे ॥ एक दनि दारुन ये ॥ द्रव्या पासी महा भय
असं उरा हे सर्व दां ॥ ५१ ॥ द्रव्य असा धरिजी जरी ॥ सर्वेबंध होती
वेरी ॥ द्रव्य तारी द्रव्य मारी ॥ दोही परी अस तीं ॥ ५२ ॥ राजद्वारी कोउ
तां जाण ॥ द्रव्य सोडवी त्या कारणे ॥ तस्कराचें सिखेडन ॥ द्रव्याकार
णे अस तीं ॥ ५३ ॥ तुसें सुकृत होतें कांही ॥ स्मरण वोनि वाचला सियास
यी ॥ कीं ते तस्कर नव्हत पाही ॥ भले सज्जन अस ती ॥ ५४ ॥ दुकानी हो
त्या द्रव्यासी ॥ वस्त्रे भरणे दाकोनि केसी ॥ सामुग्री येवोनि थोडी सो
गेले हेन वळनाटते ॥ ५५ ॥ असो या परी समुद्र जनना ॥ नाना परींनीं वो

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com